Ч. 76. Пятниця 4 (17) цьвітня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Опозиция на Угорщині. — Положенє на Балкан.. — Сумний конець страйку.)

Угорске сторонництво независимости відбуло онигди в Будапешті збори, на котрих ухвалило не покидати і на дальше обструкциї. Правительство зі своєї сторони не хоче переговорювати з тым сторонництвом, бо в ніякий спосіб не може згодити ся на условія, які та партия ставить. Супротив того войскове предложенє майже не має вигляду перейти в палаті. Впрочім наради в справах войскових і в справі загального положеня на Угорщині тревають дальше, а беруть в них участь і особи, що стоять по-за парляментом. На случай, коли би войсковий закон не був принятий до дня 1 мая, видадуть войскові власти зарядженє, аби сего року по маневрах не давати нікому відпустки по окінченю двох літ службы, аби в той спосіб удержати більше число вояків в армії.

Berliner Tageblatt довідує ся з Константинополя, що між амбасадорами Австро-Угорщини і Росві з одної сторони а Туреччиною з другої відбули ся в послідних днях численні наради в справі положеня на Балкані, позаяк донесеня Туреччини стоять в яркій суперечности зі справозданями консулів. Після донесень консулів ворохобня в Македонії збільшає ся. В найблизших днях дожидають рішучого кроку зі сторони тих держав супротив Туреччини.

Заповідженний на великі розміри страйк в Голяндиї закінчив ся дуже сумно: не лише що антистрайковий закон перейшов в палаті послів значною більшостию голосів, але й ґенеральний страйк мусів скінчити ся на нічім, бо не мав досить сил, одним словом, голяндскі робітники потерпіли подвійну дімлаючу поражку з причини легкодушности своїх провідників, котрим більше зависіло на розголосі, як на інтересі цілого робітничого загалу. І скінчило ся так, що самі они уступили з соромом а тисячі робітників потратили зарібки. Борба ішла не о домаганя економічні, але о політичні засади. Именно голяндске правительство з президентом міністрів Кнайпером на чолі з причини недавного зелізничого страйку постановило чим скорше виготовити і ще скорше перевести дуже строгий противстрайковий закон, що накладає діймаючі кари грошеві і вязницю на участників зелізничих страйків, а ще більші на їх орґанізаторів. То дуже строгий закон і тому не диво, що проєкт закона Кнайпера не мав вигляду на успіх навіть і серед консервативної більшости палати та заносило ся на те, що коли буде ухваленний, то в виді о много лагіднійшім. Однако склало ся инакше. Провідники робітників зорґанізували спершу страйк зелізничий, а відтак старали ся той страйк перемінити на загальний, аби в той спосіб задемонструвати против намiреного закона. Тим покористувало ся голяндске правительство і придбало для свого проєкту навіть опозицию в парляменті. Закон чим скорше ухвалено, а королева Вільгельміна зараз его санкционувала. Орґанізатори страйку побачивши, що не осягнули ціли, проголосили страйк покінченим. І тут повторила ся історія з легкодушно розпочатим ґенеральним страйком в минувшім році в часі борби о реформу виборчу в сусїдній Бельгії. Як там, так і тут провідники, програвши справу, усунули ся і оголосили, що страйк скінчив ся. Тут так само, як і там, обурені маси відвернули ся від своїх провідників і заповіли, що будуть вести страйк дальше, однако задля браку сил мусіли страйк занехати. В Голяндиї ще сумнійше скінчило ся о стілько, що зелізниці многих із страйкуючих робітників не приймили назад до роботи і заступили їх иншими; отже цілим виелідом страйкової роботи буде то, що тисячі людий потратять зарібки. Так само покінчив ся поражкою робітників рівночасний ґенеральний страйк в Римі і великий страйк в Будапешті. Показує ся з того, що страйк то дуже небезпечне оружиє для робітників, коли его легкодушно надуживає ся та ще до того в політичних цілях.

Новинки.

Львів дня 16 го цьвітня 1903.

— **Порядок богослужень** в церкві Успенія Пр. Д. М. у Львові:

В пятницю рано о 9 год. Царскі Часи, опісля Вечірня, похід з Плащеницею і проповідь.

---

6)

Новочасні чарівники і чарівниці

або

Спіритизм і его жертви.

(Дальше).

Чим більше переслухувано сьвідків, тим більше виходили на яву такі річи, від котрих навіть зовсім здоровому і спокійно та безсторонно, а при тім і глубше мислячому чоловікови могло би покрутити ся в голові. Взагалі ціла розправа виказала такі суперечности, таку помороку умів, яку може викликати хиба лиш така наука як спіритизм. А вже найбільше мусить впасти кождому в очи та характеристична для сего процесу суперечність, що підчас коли люди з висшим образованем, люди науки, показали ся ревними оборонцями спіритизму, то як би їм на перекір люди, що вірили доси в спіритизм, спіритисти з переконаня, зачали сумнівати ся о правдивости науки спіритизму і стали по части его противниками. Але послухаймо дальше оповіданя сьвідків.

Рентєр Кавфман з Дрездна, чоловік 65-літний, був того переконаня, що все то, що пані Роте показувала і говорила, було правдиве, а не штучно удане. Він на однім з засідань, підчас котрого лямпа нафтова осьвітлювала зовсім ясно комнату, видів докладно, як у воздусі показали ся зариси рожі і ставали щораз виразнїйші аж до хвилї, коли еї пані Роте взяла в руку. — Сьвідок Модес з Дрездна казав так само, що і транс і приноси пані Роте були зовсім правдиві. Після сего сьвідка пані Роте при приносах витягала руки свобідно у воздух.

Один із сьвідків сказав, що пані Роте на однім засіданю викликала духа его бабки; він пізнав свою бабку по еї поставі. На тім засіданю був також якийсь пан Янзен з Копенгаґи, котрий день перед тим від якогось иньшого медіюм дістав камінь яко принос з тамтого сьвіта. Той Янзен спитав пані Роте: Де я був вчера? — а Роте відповіла: У тети Гайне. — На дальше питанє: А що я там дістав? — сказала Роте: Камінь! — Янзен показував опісля той камінь.

Якась пані з Дрездна розповідала про засіданє, яке відбувало ся в присутности многих гостий з т. зв. „ліпших" кругів товариских. Там був якийсь пастор і студент медицини, котрі особливо ставили пані Роте такі питаня, на котрі она без помочи духів не могла би була дати відповіди. Опісля схопила Роте з воздуха звичайний зошит, поклала его на стіл, а на него руку, а еї сусідки поклали ще й свої руки на еї руку. Тоді дало ся почути якесь скробанє, а коли всї підоймили руку, були три чверти зошита записані. В зошиті було написано про охоту тої пані виандрувати до Америки, о чім Роте не могла ніяк знати. На тім засіданю була також одна Ішпанка з Перу і та сказала до неї: Чи не можеш принести мені овочів з моєї вітчини? — Роте спитала: Де есть твоя вітчина? — По тім дав ся чути сильний шум поза еї плечима і Роте дала їй корчик евкаліпту на метер високий, а на пів метра широкий і притім сказала: На тобі овочі з твоєї вітчини; їсти їх, що правда, не можна, але вуйко ось тут (студент медицини) скаже тобі, до чого і на що можеш їх ужити. Також і якась присутна на засіданю Грекиня попросила о якийсь дарунок зі своєї вітчини. Роте схопила тоді з воздуха якусь дивну траву, з котрої сплела ніби віночок та поклала его Грекини на голову і сказала: Ти вже знаєш, що то є. — Грекиня сказала опісля, що то есть дійстно трава, котра росте в Греції.

Зізнаня сеї пані з Дрездна суть того рода, що годі їх тут поминути, щоби до них не додати кілька слів поясненя. Евкаліптус есть то ростина, дерево, котре росте виключно лиш в Австралії і на деяких австральских островах — але не в Америці — і там доходить до висоти 100 метрів і більше. У нас, в Европі, садять его иноді по городах і парках для окраси, де він росте лиш яко корч на 1—2 метри високий з синяво зеленим листєм на 10 до 20 центиметрів довгим. Отже насамперед мусить кождому впасти в очи, що на жаданє Ішпанки з Перу, щоби Роте через якогось услужного її духа принесла овочі з Перу, той услужний дух не приносить не то овочів або хоч би якоїсь ростини, коли вже не з Перу то хочби з Америки, але — з Австралії. Та, ба, але бо не приносить евкаліпту дійстно з Австралії, лиш той, який росте у нас. Але і той хоч і европейский евкаліптус то не яка небудь ростина, то рідкість, котру можна роздобути хиба лиш у якогось огородника і то не у першого-ліпшого. Правда, можна би сказати: для

В суботу о 7 год. рано надгробна Утреня, о 11 годині Служба Божа св. Василия.

В неділю о 4 год. рано воскресеа Утреня, о 8 год. Служба Божа, о 5 год. Вечірня з проповідию.

В понеділок і второк богослуження як звичайно, т. е. о 6 і 10 год. рано і о 4 год. вечером.

— **Страстні псальми** в церкви св. Петра і Павла у Львові відспіває мішаний хор в пятницю о 7 год. вечером.

— **Рада надзираюча „Повітового Товариства кредитового"** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, склике отсим на підставі § 45 статута загальні збори стоваришеня, що відбудуть ся дня 5 н. ст. мая 1903 о год. 3 по полудни в сали товариства „Руска Бесіда" у Львові (ринок ч. 10 І. пов.) з отсим предметом нарад: 1. Відчитане протоколу з послідних загальних зборів. 2. Справоздане з діяльности з маєтковим білянсом по конець року 1902. 3. Справоздане комісиї контрольної 4. Предложене ради надзираючої що-до поділу зисків. 5. Вибір двох членів ради надзираючої на місце вильосованих. 6. Внесеня членів.

— **Руский народний театр** закінчив ряд своїх вистав у Львові в второк і переїхав до Тернополя, де відбуде ся 8 представлень в Замковій сали. Перше представлене відбуде ся в неділю дня 19 с. м. Буде відограна штука М. Кропивницкого п. з.: „Пісні в лицях". Дальші представленя відбудуть ся в днях 20. 21, 23, 25, 26, 28 і 30-го цьвітня і будуть виставлені самі нові штуки. Дирекцию в тім часі буде вести п. Губчак, котрий дня 1 мая уступає з того становиска.

— **Пок. Григорий Степ. Щербина**, російский консуль в Митровици, убитий турецким жовнїром, був родом з Чернигова, української народности. Родив ся 1868 році. По скінченю гімназиї в Чернигові, записав ся до Лазаревского інститута всхідних язиків в Москві. По зложеню всїх іспитів з відзначенєм, пок. Щербина вступив до служби в азийскім відділї мінїстерства заграничних справ в Петербурзї. звідки в 1891 р. яко 23-лїтний молодець став придїлений до російской амбасади в Царгородї. По двох лїтах іменовано его секретарем консуляту в Скоплю (Ускібі), в 1896 р. віцеконсулем в Скодарі, а в 1902 р. самостійним консулем в Митровици.

— **Др. Йосиф Аґатштайн**, лїкар міский і вільно практикуючий, осїв в Королївцї, повіта борщівского. Др. Аґатштайн має за собою довго лїтну практику великоміску і шпитальну.

— **Звязок промисловий** у Львові одержав сими днями з Льондона, від одної з тамошних торговельних фірм імпортових, замовлене на доставу кошів з Галичини, на загальну суму 200.000 К.

— **Велику бійку** викликали вчера по полудни Лїтмани, властителї реальности ч. 6 при улици Ветеранів. Они побили мамку Мариню М., а та пішла до свого шурина Йосифа Коптя з просьбою, щоби той взяв еї в оборону. Копеть пішов зі своїм приятелем Микитою Паламарем до хати Лїтманів, але там їх зараз напали Лїтмани і при помочи комірників стали бити. Нападневі вирвали щеблї з поруча від сходів і стали ними боронити ся. Підчас бійки вибито богато шиб, а коли прийшла полїция, застала вже Коптя лежачого без памяти зі страшною раною на голові. Паламар ще обганяв ся щеблем, але був також вже сильно покалїчений. Коптя майже в станї безнадійнім відвезено до дому.

— **Самоубийство, чи нещаслива пригода?** Дня 28 марта с. р. найдено тїло Олекси Федюшка з Войнилова, котрий згрібаючи листя в своїм лїсу, як кажуть, сам его підпалив і в огни згинув. В справі сїй розведено судове слїдство.

— **Великий огонь** вибухнув сими днями в селї Майданї, станиславівского повіта і зницив 7 загород селяньских. Шкода виносить 7000 кор. Огонь був підложений.

— **Носатина у коний** появила ся у Львові в стайни предприємця розвоженя дерева п. Йосифа Зїнкевича. Всї конї, числом 23, остають під строгим доглядом міского ветеринаря.

— **Відкрите археольоґічне.** З Атин доносять: Нїмецкий професор Фуртвенґлер найшов в Орхоменос в Беотиї велику скількість ваз із зовсїм такими самими написами, які уміщені були на предметах, найдених на Креті. Написий тих не вспіли ще відчитати.

— **Зухвалість львівских злодіїв.** До помешканя фризиера п. С. при ул. Піярів ч. 17 прийшов вчера около 7 год. вечером якийсь мужчина і запукав до дверий. В хвили, коли жінка п. С. отворила двері, незнакомий кинув ся на паню С., заткав їй одною рукою уста, а другою вхопив за волосе і з цїлої сили кинув нею об землю. Коли по якімсь часї п. С. опамятала ся, злодїя вже не було в комнатї; на земли лежали лиш звязані в клунок річи, а з комоди щезла готівка 116 кор.

Стріляне з моздірів в часї сьвят іменно же підчас воскресної утрені було вже нераз причиною великого нещастя, калїцтва на цїле жите або й смерти. Але й многі люди в своїм дитинячім розумі все ще гадають, що пуканина з моздірів робить Господу Богу таку саму втїху як людем, ну тай пукають жваво дальше, доки їх аж не стрітить якесь велике нещасте. Таке страшне нещасте стрітило і Тому Курдзеля в Боленцинї, повіта хшанівского, котрий дня 12 с.м. лагодив в своїй хатї порох до стріляня підчас ресурекциї на латиньскі великодні сьвята. Курдзель обходив ся так неосторожно, що порох займив ся і вибух та покалїчив тяжко не лиш его самого але й его жінку та пятеро дїтий а до того згоріла ще й цїла хата. Одна дитина і жінка зараз померли, а четверо дїтий і Курдзель також вже близькі смерти. Нехай же ся пригода при надходячих сьвятах буде осторогою для наших людий і нехай нїхто не бере ся стріляти, а пан отцї духовні нехай остерігають і відраджують людем непотрібну пуканину. З чистим і побожним серцем витаймо сьвітле воскресенє Христове, то буде лїпше і більше по християньски.

— **Веремя** значно змінило ся. По теплім марті настав студений цьвітень і від кількох днїв маємо по вітрах і дощах значний холод і приморозки. Можемо хиба тим потїшати ся, що в инших краях цьвітень ще гірше зазначив ся. З Будапешту доносять, що в Барич і Пятицерквах по тридневній великій зливі упали снїги і грубою верствою вкрили цїлу охрестність. Також і в инших сторонах Угорщини упали снїги, а іменно в Надь-Каніса, Ст. Ґотґард і Дендеш. Та й в Ґрацу упали онгди великі снїги.

— **Огні.** Дня 10 цьвітня с. р. о 12 год. в полудне вибух огонь в хатї Василя Мартина в Дорошові малім повіта жовківского і знищив так его обійсте як і обійсте сусїда Николая Припляка. Шкода 1550 К. а була обезпечена на 800 кор. Причиною огню була хибна будова комина. — Велике збіговиско зробило ся вчера на розї ул. Кароля Людвика і Сикстуской, де вибух огонь в пивници Шляйхера. Служниця увійшла була до тої пивниці зі сьвічкою і кинула недогарок на сьміте, котре займило ся. Сторожа пожарна угасила огонь.

— **Помер** о. Іван Головкевич, парох в Спасї, дек. перегиньского, дня 12-го с. м. в 67-ім році житя.

духа може все одно бути, чи щось рідкість або й ні, бо він дух, висше єство і може все роздобути. Але тепер питане: длячого той услужний дух, то висше і досконалїйше єство, так грубо помиляє ся, що замість принести якийсь дарунок коли не з Перу, то бодай взагалї з Америки, приносить австральську ростину і то не з Австралії, але таки з Европи, мабуть в якогось дрезденьского парку? То одно. Треба дуже наівного чоловіка, котрий би в то повірив, що якийсь перший лїпший дух оттак для простої забавки ходив до городів і витягав корчі і дематериялізував їх лиш на то, щоби якась там Роте мала що опісля рематериялізувати, другим на втїху і диво. Хто хоче на сліпо в то вірити, для того нема нїякого доказу, що то не може бути.

Але припустім, що панї Роте показала з тим корчем лиш просту штуку, непонятну для других; в такім случаю була би то дїйстно велика штука, котрої би она певно не могла показати без нїчиєї помочи, бо корч на метер високий і пів метра широкий чей не могла би сховати під спідницю. Та й ледви чи перед засїданем удалось би укрити так великий корч так, щоби его нїхто не добачив. Отже що то було? Коли не схочемо повірити в якесь чудо, доконане якоюсь надприродною силою панї Роте, не можемо також повірити і в штуку еї доконану природною силою. Остає ся на то лиш одно пояснене, легонько сказавши: буйна фантазия сьвідка, тої панї з Дрездна, або по просту сказавши: брехня. Така брехня в живі очи має також своє пояснене в людскій натурі. Звістно преці, що многі люди готові серед даних обставин не лиш робити з мухи слона, але навіть і видумувати несотворені річи. Як би можна було розпитати саму Ішпанку з Перу і всїх тих, що тоді з нею були, чи они дїйстно видїли той евкаліптус, тоді можна би може й повірити, що він дїйстно появив ся на засїданю, а тоді осталось би лиш до поясненя: в який спосіб.

Про ще більші чудеса розповідала якась панї з Вроцлава. На однім з тих засїдань, на котрих она була, показували ся таки справдешні духи. Показало ся не менше лиш 15 духів всїлякої величини а всї були біло убрані і сьвітили ся та навіть чути було від них запах фосфору. Духи ті вийшли з сусїдної комнати, в котрій перед тим анї панї Роте, анї єнч нїколи не були. Один з тих духів мав дитину на руцї; він спустив ей на землю, а дитина пустилась до тої панї, що сидїла тоді коло фортепяну, але за хвильку щезла знов в сусїдній комнаті. На другім засїданю переходив якийсь дух понад головою сестри тої панї і умів дещо дуже докладно сказати про житє еї сестри. Відтак показала ся у воздусї міртова галузка і спустила ся зовсїм легенько на голову сестри. Коли опісля духи щезли, було в комнатї чути фосфором. На тім засїданю були переважно пенсіоновані офіцири і дами з висшого товариства.

Дальший сьвідок, панї Ґляйсе, розповідала, що на тих засїданях, на котрих она була, відбувало ся все без обманьства. Дуже характеристичною була слїдуюча подія: Всї участники — розповідала Ґляйсе — дістали вже були приноси, лиш я ще нї. Я була там дуже засмучена. Коли засїдане вже було скінчило ся і всї збирали ся виходити, дав менї знак о собі мій малий помершний синок. Панї Роте поклала менї руку на голову, і зараз впали менї на голову рожа і дві фуксиї. На другім засїданю мала я надію, що мій малий синок буде говорити, але тоді дала о собі знак якась „інтеліґенция", що була моєю матірю. Она сказала менї такі річи, про котрі анї панї Роте, анї нїхто инший не могли знати. Тота „інтеліґенция" сказала менї імя моєї матери, місце еї уродженя, день смерти і т. и. Опісля мала панї Роте релігійну промову до мене; „взяла притім листок рожі, зімняла его а з него зробила ся якась тверда річ, всї то видїли, а панї Роте дала менї той брельок. Я видїла кілька равів, що до панї Роте сунула ся якась мраковина, а коли она відтак сягнула по ню рукою, то показали ся зараз цьвіти. Иноді така мраковина спустилась коло панї Роте на землю, так, що она мусїла хиляти ся, щоби здоймити цьвіти. З того мабуть пішло і то підозріня, що панї Роте здоймає цьвіти з під стола.

По переслуханю ще кількох сьвідків пояснив знаток, старший лїкар др. Ґеннеберґ бесїди панї Роте виголошені в станї транс. Після его спостережень бесїди ті були одностайні а то звертало на себе увагу, що Роте западала завсїгди дуже борзо в транс. Скоро лиш всї зійшли ся, она була зараз готова до розпочинаня. Одна з таких бесїд, котру др. Ґеннеберґ відчитав після стенографічних записків, звучить так: „Чоловік то нїби такий як житє. Оно подібне до воза. Рухи чувства то конї, розум то візник. Коли візник пустить раз поводи з рук, то горе возови і коням! Тоді найвідважнїйші бувають найнебезпечнїйші. Цїлий сьвіт, а я маю тут на думцї дїтий землї, остали ся мало своєї мудрости сьвітової і мудрости з книжок такими самими, якими були перед сотками лїт. Хотять видїти знаки і чудеса, а чудо єсть, лиш они не хотять вірити. Але як би й не було, звідки бере ся вся незгода на земли, вся несправедливість, всї сумнїви і всї провини? Чи лиш з браку любови? Я ме маю на думцї ту любов, якою тїло любить тїло; то не блаженна любов. Але ви, дїти землї, повинні так любити ся, як вас Господь любить. З любови для вас каже він завдно сходити сьвітам для вас. Я хотїла би

ТЕЛЕҐРАМИ.

Білгород 16 цьвітня. В королівскій палаті відбуло ся вчера торжественне приняте з нагоди 10-их роковин вступлене на престол короля Александра. Президент мінїстрів виніс тоаст в честь королївскої пари. Король дякуючи виголосив довшу промову, в котрій подав історию свого панованя, свої змаганя і ідеї.

Будапешт 16 цьвітня. Потверджує ся поголоска, що ґр. Апоній уступить зі становища президента палати.

Альжир 16 цьвітня. Вчера прибув сюди президент републики Любе. Приймали єго представителї властий і начальники арабских громад.

Мадрид 16 цьвітня. З Танжеру доносять, що один Араб вистрілом з револьвера ранив сина анґлїйского консуля.

Константинополь 16 цьвітня. Убийника російского консуля Щербини, турецкого вояка Ібраґіма, засуджено на кару смерти.

Надіслане.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 15-ого цьвітня 1903.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 –	550 –
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579 —	586 —
Акциї Фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97 80	98·50
Банку гіпот. 5% преміов.	111·—	—·—
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	101·—	—·—
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	102·25	102·95
4% листи застав. Банку краєв. .	99 —	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98 20	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ.	98 40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97 70	98 50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 60	100·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	103 50	— —
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$ %	102·—	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99 50	100·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	55 10	56·—
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	27·—	28.—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	71·—	75.—
Базиліка 10 К (Курс віденский)	19·10	20.10
Joszif 4 K. (Курс віденский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	116 80	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-європ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачи, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковеля
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Отрузы
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сонова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята.
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{10}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Косова
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Косова, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-європейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

стати хоч раз трубою суду і кликнути до вас: Заверніть, ви на фальшивій дорозї! Заверніть і шукайте слідів, що ведуть до вічного житя, до вічного спасеня, до вічного сьвітла.

Др. Геннеберґ розповідав дальше, що з панї Роте говорив також дух, котрий називав себе Фридрих. Єго питали ся, чи він не називає ся може „Фридая", а дух відповідав: Моє імя Фридрих. Як би я вам, ви люди землї, сказав щось більше, то ви би мене висьміяли. На питанє, чи буде ще більше духів говорити, відповів він: Я того не знаю. — Відтак нараз впав якийсь каміньчик з боку коло панї Роте. Она сказала зараз, що то хтось з панів мусів кинути той каміньчик! Але враженє було таке, як би він випав їй з кишенї. Було також і сунане столом, але не конче удало ся. Відтак запала Роте в транс і знову зголосив ся дух Фридзї та сказав: Не сьмій ся з вуйків в білих сурдутах (такі носять в шпитали); я дитина, ви повинні завсїгди бути дїтьми. Фридзю просили, щоби она щось принесла, як то вже нераз приносила, але она відповіла: Я нїколи нїчого не приносила, лиш уважала на то, щоби ті, що не добрі, не перешкаджали! Нараз отворила Роте одну руку і в ній показав ся каміньчик, котрий она дала одному панови, щоби той ним вилїчив свою хору жінку. Опісля Фридзя знову говорила: Я хотїла би дати вам цьвітки в серце. Роте сказала тоді, що она при помочи свого „медібумзель" може також писати. Коли вже нїхто Фридзї не питав, она вже не відзивала ся, а панї Роте зараз пробудила ся. Пробудженє було сильно театральне.

Др. Геннеберґ єсть рішучо того переконаня, що Роте не виучувала ся на память тих бесїд, які виголошувала в транс і то також зазначив в своїм поясненю на розправі. Бесїди ті — казав він — то суть твори зовсїм без вартости, котрих зміст буває покручений а часто таки проста дурна балаканина. Того рода бесїди мають зовсїм такий самий характер, як бесїди тих людий з народу, котрі досить часто промавляють в релїґійнім зворушеню. Такі бесїди виголошувано що середи вечером в християньско теософічнім товаристві, їх можна почути в армії спасения та в апостольских громадах, де їх виголошують люди з народу. Що Роте може виголошувати такі бесїди, в тім нїчо дивного. Треба при тім мати то на увазї, що Роте то не звичайна собі женщина. Она показує фаринницкі штуки, котрі також не легко хто може удати, она має в собі поетичну жилку і як стій говорить стишками. Стану транс не потребує Роте також удавати, але то річ певна, що она уміє дуже добре послугувати ся станом ціс. У Роте єсть без сумнїву якийсь незвичайний стан, коли она виголошує такі бесїди; єсть то якесь зібранє гадок, як то буває у людий гістеричних, так, що можна говорити о обмеженій до якогось степеня сьвідомости. При тій великій вправі, яку собі панї Роте виробила, могла би она виголошувати такі бесїди і без стану транс. Після єго погляду може Роте западати в транс, коли схоче. На питанє оборонця, чи Роте має якусь лїчебну силу, відповів знаток: питанє, що розуміємо під лїчебною силою. Коли під тим розуміти, що на Роте впливають якісь духи, то треба тому заперечити, але то можна сказати, що Роте може бути в значнїйшій мірі під впливом суґґестиї і автосуґґестиї. Може також бути, що она серед деяких відносин має пластичні привиди.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).